

și regimul seu multe și insemnate rezoluțiuni in favórea națiunei, bisericeii și scólelor.

In anul 1852, el cǎlători in tóta țera impreună cu colonelul baron Pirré, acesta ca comisariu imperial, pentru împărțirea ajutorului de 30,000 fl., câștigați dela stat, pre la comunele bisericesci, ale căror biserice se arseră in timpul turburărilor din 1848 și 1849. Tot in anul acesta maiestatea sa împératul și regele Francisc Iosif I. onorà și Transilvania cu prea-inalta-i visitațiune. O rolă insemnată avù episcopul Șaguna cu ocasiunea acestei visite prea-inalte, insoțind pre maiestatea sa in unele părți ale țerei. El intimpinà mai ântâiu pre împératul la granița Ardealului spre Bănat, lângă Coșovița, unde imbrăcat in intreg ornatul arhieresc, incungiurat de un frumos număr de preoți imbrăcați asemenea, îl bineventà prin o cuvântare in numele națiunei și bisericeii. De aici se întórse iute la Sibiiu, unde éráși in fruntea unui cler încă și mai numeros, îl bineventà din nou concommitându-l atât aici in Sibiiu, cât și mai departe până la Cluj. Se înțelege, că la acéstă rară și pré binevenită ocasiune, episcopul Șaguna nu va fi lipsit a da unele informațiuni împératului, pre cari de sigur nu le va fi auđit dela alții.

Tot in anul acesta, spre tómnă, mai intreprinse încă o cǎlătoriă la Carloviț, la sinodul episcopesc ce se ținuse acolo, pentru alegerea mai multor episcopi in eparchiile vacante a Timișórei, Aradului și Verșețului, tóte trei eparchii române. Și acum, ca totdeuna, el aflà resistință din partea episcopilor sêrbesci, firesce, pentru că episcopul Șaguna devenise un spin in ochii metropolitului și episcopilor sêrbesci, mai ales de când incepuse a face pași pentru totala despărțire a românilor de cătră sêrbi.

In anul 1853, episcopul Șaguna făcù éráși o mulțime de drumuri in diferite părți. Mai ântâiu el cǎlători la Viena in fruntea unei deputațiuni diecesane, pentru de a manifesta bucuria diecesanilor sei cătră împératul, pentru că Dumneđeu îl

30.000 fl pt bin. avu in Rev 28
1852 - 52
Carloviț